

Wprowadzenie do uczenia maszynowego

Agnieszka Ławrynowicz

2019

Wprowadzenie: co to jest uczenia maszynowe?

Co to jest uczenie maszynowe?

Co to dokładnie znaczy, że maszyna *nauczyła się* czegoś?

Czy jeśli pobiorę kopię Wikipedii to mój komputer "nauczył" się zawartej tam wiedzy?

Czym różni się uczenie maszynowe od sztucznej inteligencji?

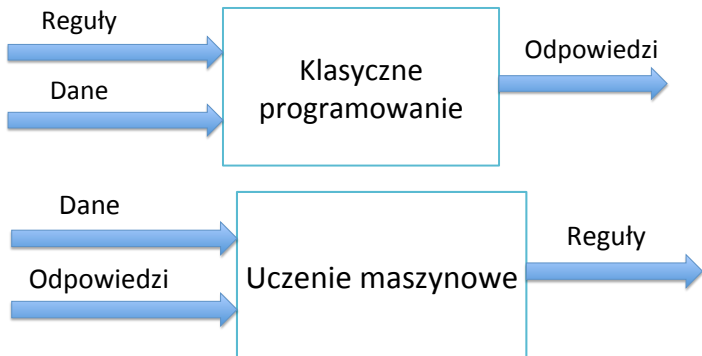
Czy uczenie maszynowe i *data science* (nauka o danych) to jedno i to samo?

Co to jest uczenie maszynowe?

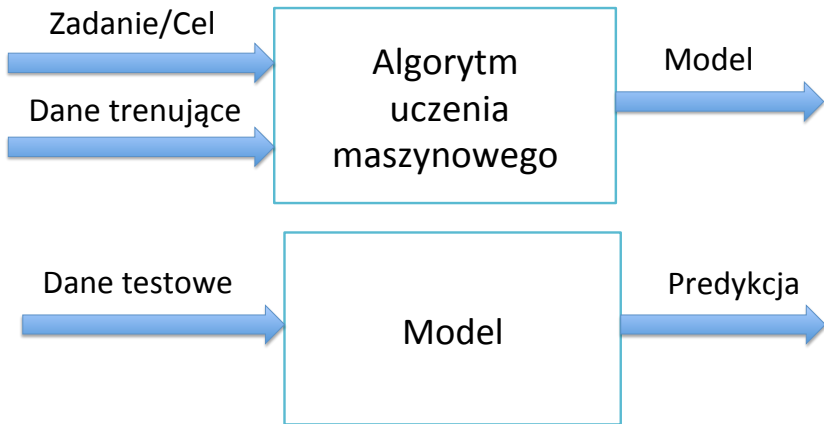
“dziedzina nauki, która zajmuje się sprawianiem aby komputery mogły uczyć się bez ich zaprogramowania wprost” (Arthur Samuel)

“program komputerowy uczy się na podstawie **doświadczenia (E)** w odniesieniu do pewnej **klasy zadań (T)** i **miary efektywności (P)**, jeśli jego efektywność wykonywania zadania T (mierzona za pomocą P) poprawia się wraz z doświadczeniem E” (Tom Mitchell)

Nowy paradygmat programowania

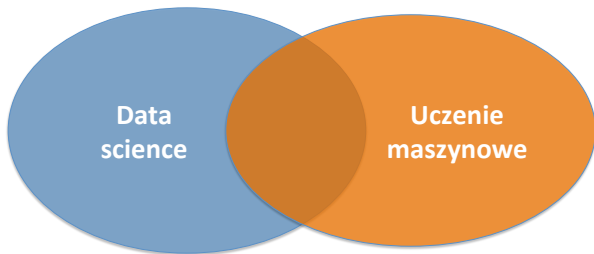
Uproszczony schemat uczenia maszynowego

Sztuczna inteligencja a uczenie maszynowe

Uczenie maszynowe a *data science* (nauka o danych)

Typowe zadania: uczenie nadzorowane i uczenie nienadzorowane

Uczenie nadzorowane

Każdy przykład ze zbioru trenującego składa się ze:

- zbioru **cech/atributów wejściowych** (typowo wektora \vec{x}),
- wartości **wyjściowej** $f(\vec{x})$, tzw. **atributu decyzyjnego**.

Mając na wejściu poprawnie zaetykietowany (wartościami wyjściowymi) zbiór przykładów o postaci $(\vec{x}, f(\vec{x}))$, system uczy się **modelu** (funkcji h), która ma jak najlepiej aproksymować funkcję f w celu poprawnej **predykcji** etykiet nowych (nie widzianych wcześniej) przykładów.

Uczenie nadzorowane: regresja i klasyfikacja

Najpopularniejsze zadania uczenia nadzorowanego to **regresja** i **klasyfikacja**. Ich celem jest predykcja wartości atrybutu decyzyjnego na podstawie wartości pozostałych atrybutów.

Regresja: atrybut decyzyjny jest liczbą rzeczywistą.

Klasyfikacja: atrybut decyzyjny ma wartość dyskretną (binarną, nominalną). Jest to tzw. **klasa**.

Przykład

Example

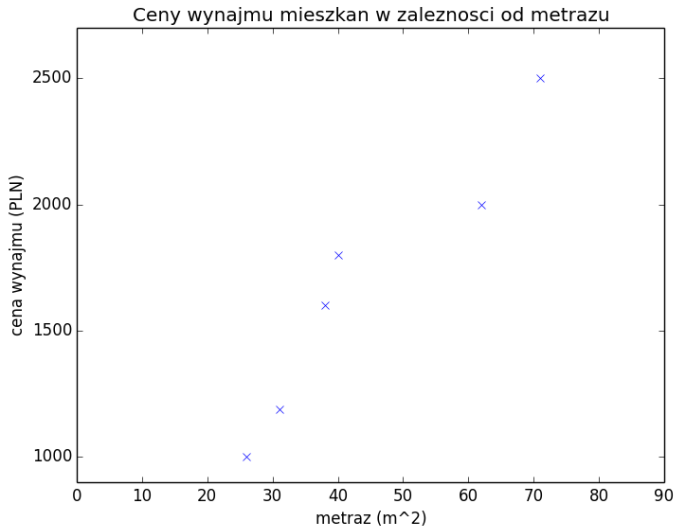
Rodzeństwo, trojaczki Ania, Michał i Paweł od nowego roku akademickiego rozpoczynają studia w Poznaniu. Szukają studenckiego mieszkania i muszą uwzględnić koszt wynajmu w swoim budżecie.

Doszli do wniosku, że kluczową cechą jaka wpływa na koszt wynajmu jest metraż mieszkania.

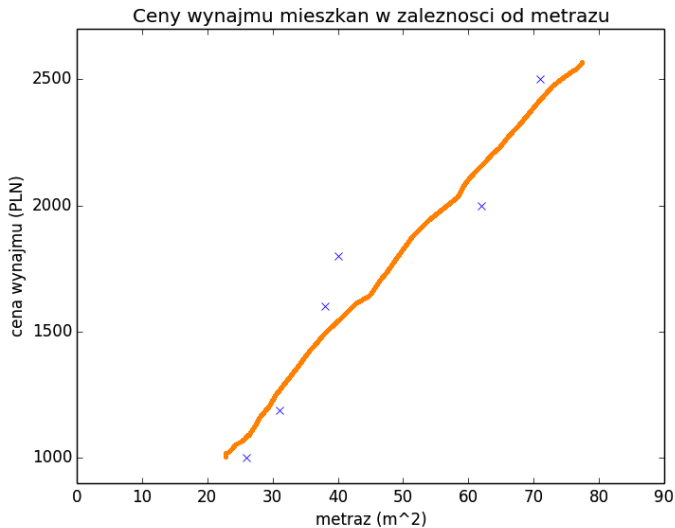
Przyjrzeni się ofertom wynajmu zamieszczonym na portalu internetowym i zanotowali sobie ich dane w tabeli:

Metraż (m^2)	Cena (PLN)
71	2 500
38	1 600
31	1 190
40	1 800
26	1 000
62	2 000

Przykład c.d.

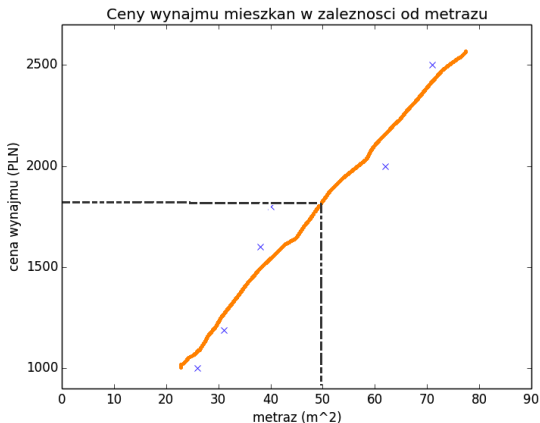
Przykład c.d.

Przykład c.d.

Example

Ania, Michał i Paweł przypuszczają, że odpowiednie dla nich mogłoby być mieszkanie o metrażu około $50m^2$.

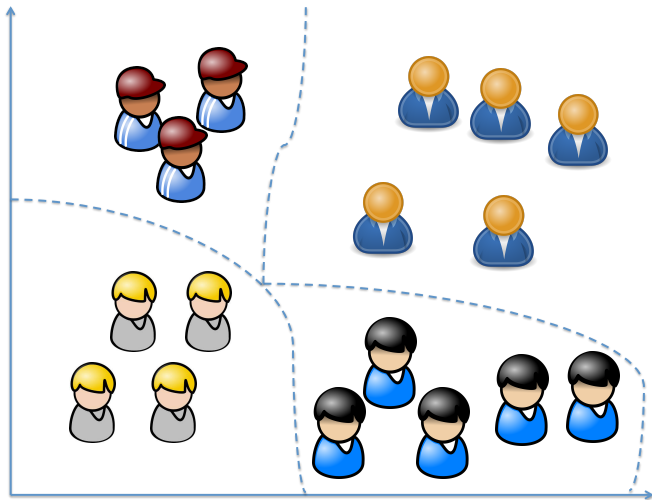

Uczenie nienadzorowane

Każdy przykład ze zbioru trenującego składa się ze zbioru cech **wejściowych** (typowo wektora \vec{x}).

Mając na wejściu zbiór przykładów o postaci (\vec{x}), system uczy się **modelu** (funkcji h), która **opisuje** dane wejściowe (np. generuje wzorce pojawiające się w danych lub analizuje skupienia danych).

Przykład – segmentacja klientów

Wybrane modele uczenia nadzorowanego i ich trenowanie

Jak reprezentujemy model h ?

Regresja liniowa:

$$h(x) = a_1 x + a_0 \text{ (z jedną zmienną)}$$

$$h(\vec{x}) = \vec{a}_n^T \vec{x} + a_0 \text{ (z } n \text{ zmiennych)}$$

\vec{a}_i to parametry modelu a zadanie regresji liniowej polega na ich wyznaczeniu tak aby $h_{\vec{a}}(x_i)$ była jak najbliższa $f(\vec{x}_i)$ dla naszych przykładów trenujących $(\vec{x}_i, f(\vec{x}_i))$

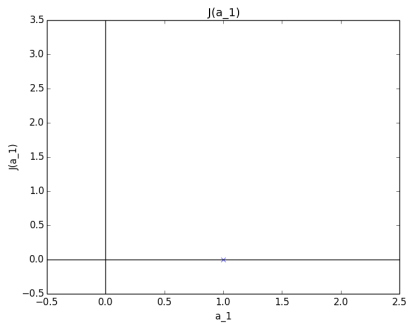
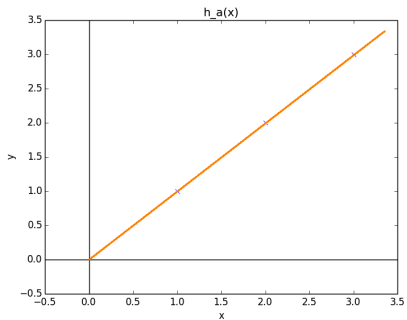
Funkcja kosztu

Na ile nasz model się myli?

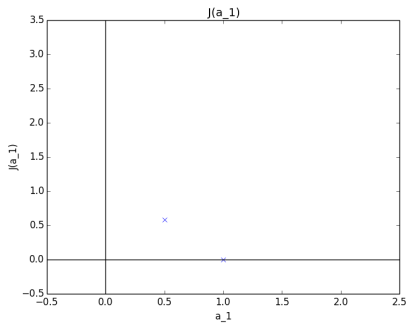
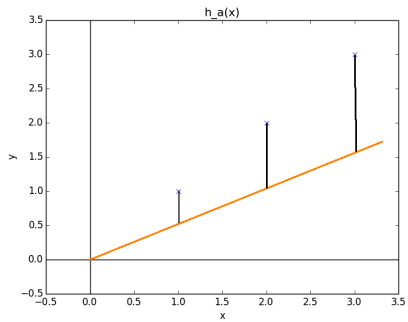
Błąd średniokwadratowy:

$$J(\vec{a}, a_0) = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (\vec{a}^T x_i + a_0 - y_i)^2$$

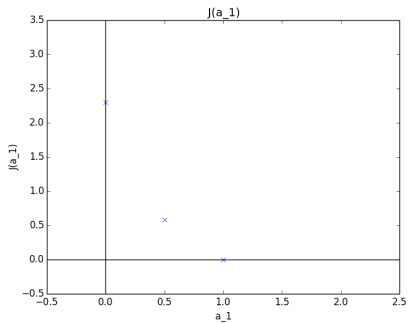
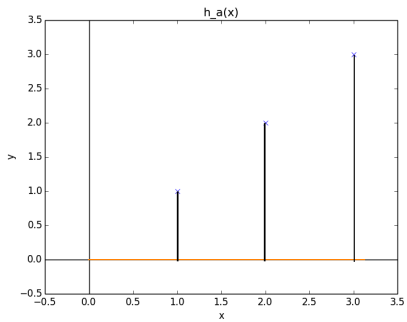
Funkcja kosztu

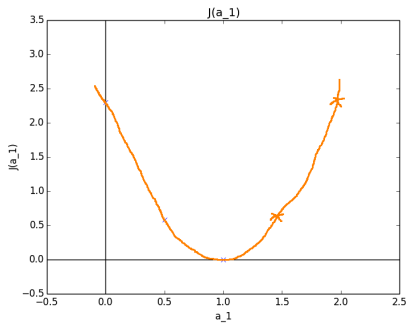
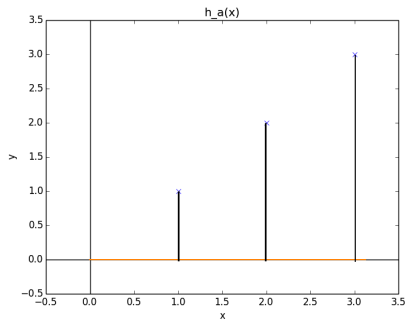
Funkcja kosztu

Funkcja kosztu

Funkcja kosztu

Regresja liniowa

Model (hipoteza):

$$h(\vec{x}) = \vec{a}_n^T \vec{x} + a_0$$

Parametry:

$$\vec{a}_i, a_0$$

Funkcja kosztu:

$$J(\vec{a}, a_0) = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (\vec{a}^T x_i + a_0 - y_i)^2$$

Cel:

minimalizacja funkcji kosztu $J(\vec{a}, a_0)$

Algorytm spadku gradientowego

Minimalizacja wybranej funkcji kosztu $J(\vec{a}, a_0)$

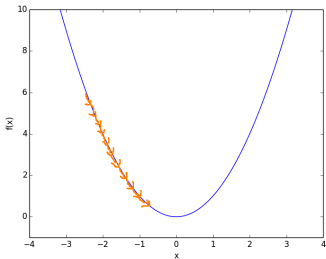
- Przypisz początkowe wagi \vec{a}, a_0 (np. $\vec{a}0, a_0 = 0$)
- iteracyjnie podążaj w kierunku minimum funkcji, zmieniając wagi aż osiągniesz minimum

Dla regresji liniowej z jednym atrybutem, wagi aktualizowane są według wzorów (obie naraz w każdym kroku):

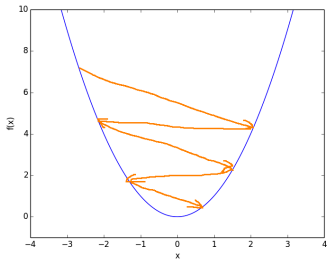
$$a_1 = a_1 - \eta \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (a_1 x_i + a_0 - y_i) x_i$$

$$a_0 = a_0 - \eta \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (a_1 x_i + a_0 - y_i)$$

η - parametr szybkości uczenia

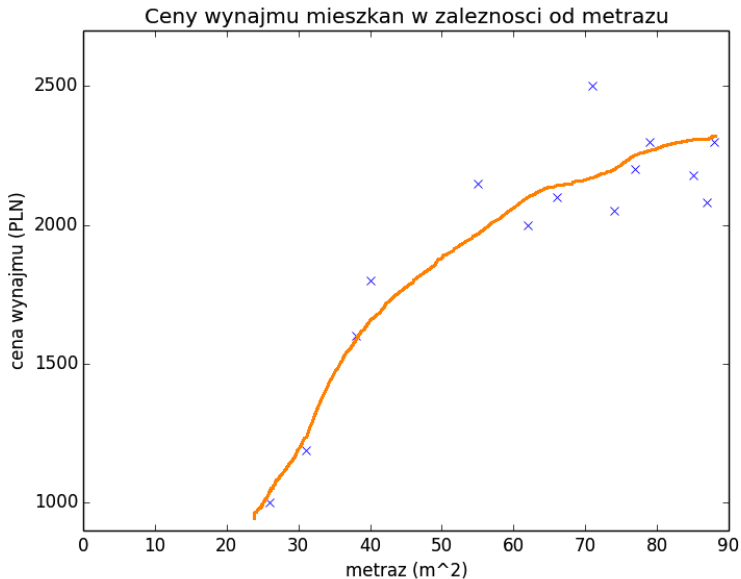

za mały:
uczenie jest wolne

za duży:
algorytm nie trafia w minimum,
a nawet nie zbiega się

Regresja wielomianowa

Regresja wielomianowa

Model liniowy nie zawsze dobrze aproksymuje dane.

W takim przypadku można posłużyć się funkcją wielomianową:

$$y = a_1x^1 + a_2x^2 + \dots + a_kx^k + a_0$$

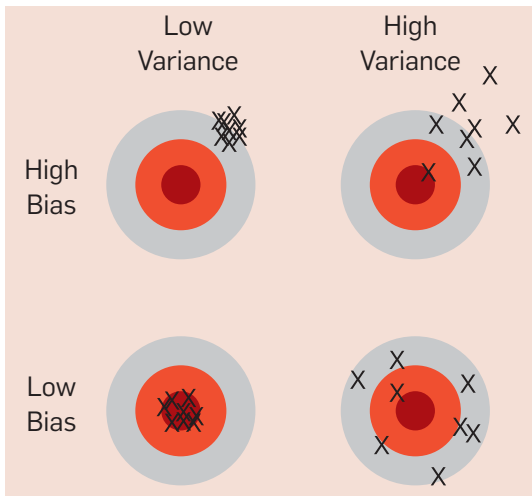
k -stopień wielomianu

Błąd uogólnienia modelu

Suma trzech różnych błędów:

- **Błąd obciążenia (*bias*)**: tendencja do systematycznego uczenia się z tych samych błędnych rzeczy. Wynika z błędnych założeń, takich jak założenie, że dane są 'liniowe', gdy w rzeczywistości są 'kwadratowe'.
- **Błąd wariancji (*variance*)**: tendencja do uczenia się losowych rzeczy bez względu na prawdziwy sygnał. Wynika z nadmiernej wrażliwości modelu na małe różnice w danych trenujących.
- **Błąd nieredukowalny**: wynika z zaszumienia samych danych. Jedynym sposobem na jego zmniejszenie jest oczyszczenie danych (np. naprawa źródeł danych, jak popsuty czujnik, który generuje pomiary, wykrycie lub usunięcie wartości odstających i różnego rodzaju **przetwarzanie wstępne danych**).

Obciążenie (*bias*) i wariancja (*variance*) na przykładzie gry w rzutki

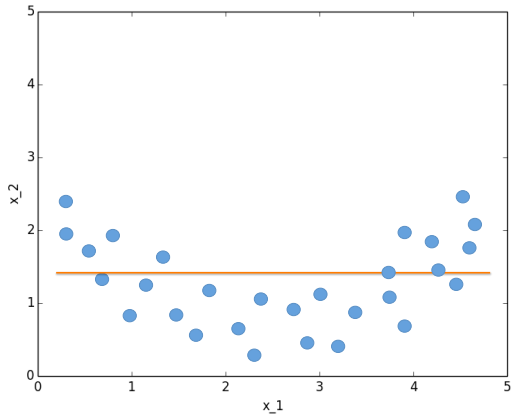

Źródło: Pedro M. Domingos: A few useful things to know about machine learning. *Commun. ACM* 55(10): 78-87 (2012)

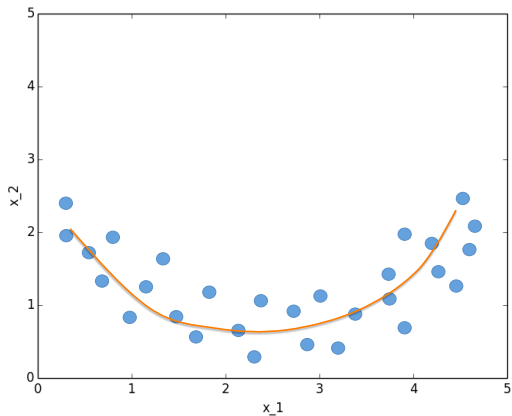
Kompromis między obciążeniem a wariancją (*bias-variance tradeoff*)

- Zwiększenie złożoności modelu zazwyczaj zwiększa jego wariancję i zmniejsza jego obciążenie.
- Zmniejszenie złożoności modelu zwiększa jego obciążenie i zmniejsza jego wariancję.
- Kiedy model staje się zbyt skomplikowany może dojść do **przeuczenia** – stanu, w którym model uczy się też odchyleń nie mających wpływu na realny trend.

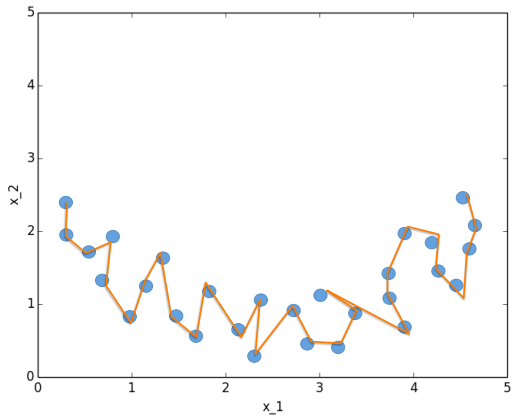
Underfitting

Dobry model: Niskie obciążenie, niska wariancja

Overfitting (przeuczenie)

Regularyzacja

- Model przeuczony bardzo kiepsko sprawdzi się na nieobserwowanych dotąd danych.
- Potrzeba mechanizmu, który potrafi zapobiegać przeuczeniu, 'sterować' tym na ile model ma generalizować dane trenujące.
- Do funkcji kosztu (na etapie trenowania modelu) dodajemy komponent regularyzacyjny.

- Regularyzacja Ridge:

$$J(\vec{a}, a_0) = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m (\vec{a}^T x_i + a_0 - y_i)^2 + \alpha \frac{1}{2} \sum_{i=1}^k (\vec{a}_i^T)^2$$

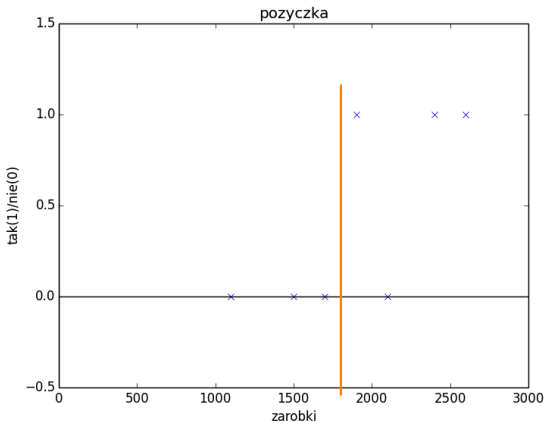
Klasyfikacja

Example

Ania, Michał i Paweł od pewnego czasu już studiują. Ania pracuje dorywczo jako programistka gier. Jej średnie miesięczne zarobki kształtują się na poziomie 2 200 PLN. Postanowiła wziąć pożyczkę na wyjazd na narty. Zastanawia się czy na podstawie jej zarobków zostanie jej udzielona pożyczka. Analiza sytuacji na rynku pokazuje aktualny trend.

Miesięczne zarobki (PLN)	Pożyczka
1 500	nie
2 100	nie
2 600	tak
1 900	tak
2 400	tak
1 100	nie
1 700	nie

Klasyfikacja

Przykładowy klasyfikator:

jeśli $h_a(x) \geq 1800$ odpowiedź=1 (tak)

jeśli $h_a(x) < 1800$ odpowiedź=0 (nie)

Regresja logistyczna - model

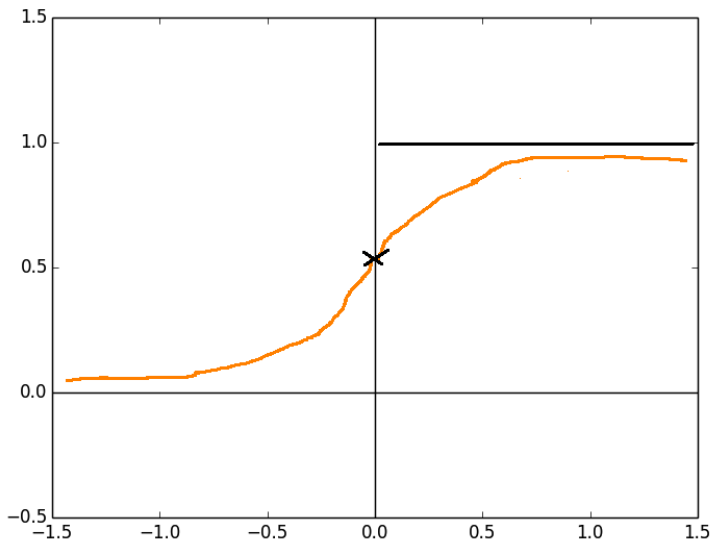
Chcielibyśmy mieć: $0 \leq h_{\vec{a}}(\vec{x}) \leq 1$

$$h_{\vec{a}}(\vec{x}) = g(\vec{a}^T \vec{x})$$

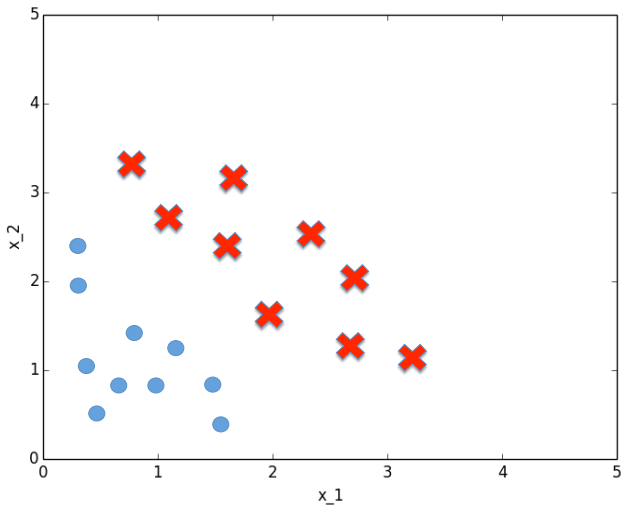
$$g(\vec{a}) = \frac{1}{1 + e^{-\vec{a}^T \vec{x}}}$$

funkcja sigmoidalna

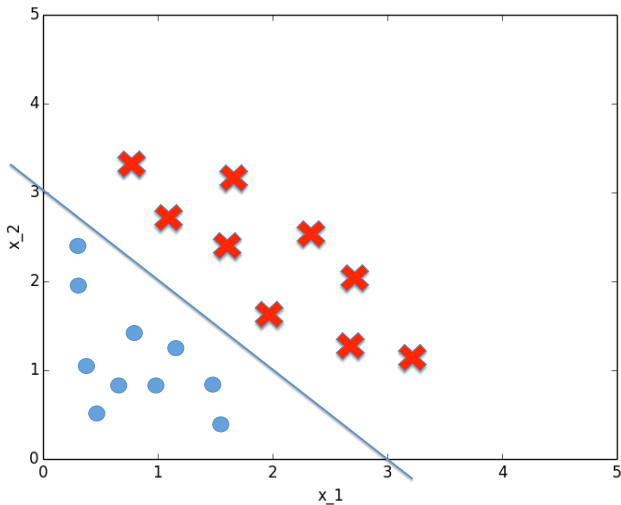
Regresja logistyczna - model

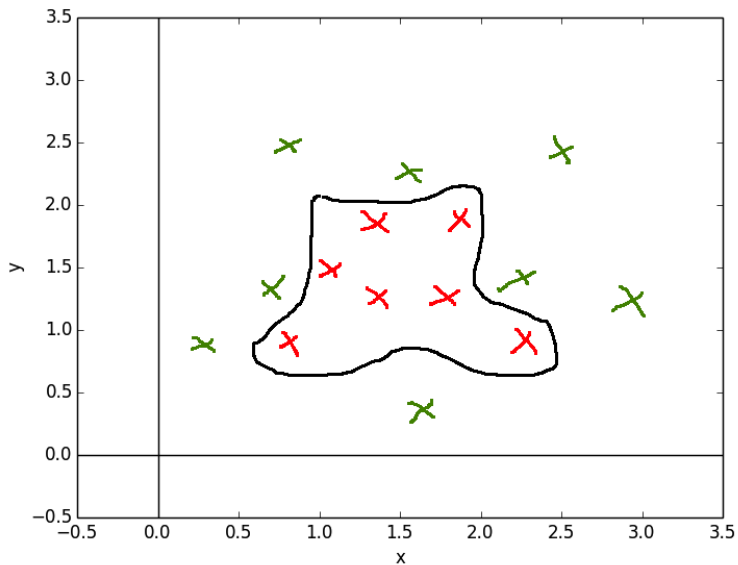
Granica klas (*decision boundary*)

Granica klas (*decision boundary*)

Granica klas (*decision boundary*)

Regresja logistyczna - funkcja kosztu

$$\text{koszt}(h_{\vec{a}}, y) = \begin{cases} -\log(h_{\vec{a}}(\vec{x})) & \text{gdy } y = 1 \\ -\log(1 - h_{\vec{a}}(\vec{x})) & \text{gdy } y = 0 \end{cases}$$

$$h_0(\vec{x}) \rightarrow 0, \text{ koszt} \rightarrow \infty$$

Ewaluacja modeli uczenia maszynowego

Ewaluacja modeli

- funkcja oceny
- procedura oceny

Funkcje oceny klasyfikatora

dokładność klasyfikacji $L(i, j)$ -koszt błędnej klasyfikacji

$$L(i, j) = \begin{cases} 1 & \text{gdy } i \neq j \\ 0 & \text{gdy } i = j \end{cases}$$

$$\text{dokładność} = \frac{1}{m} \sum_{i=1}^m L(y_i, f(x_i))$$

Precision/Recall

Macierz pomyłek:

		Rzeczywista wartość	
Przewidywana wartość	T	T True positive (TP)	F False positive (FP)
	F	F False negative (FN)	T True negative (TN)

Precision (precyzja):

$$\frac{TP}{TP + FP}$$

Recall (czułość):

$$\frac{TP}{TP + FN}$$

Zadanie

Treść (1/2):

Ania i Michał, studenci informatyki, postanowili wybrać się w październikowy weekend na grzyby. Ponieważ większość swojego czasu spędzają przed komputerem nie czuli się kompetentnymi grzybiarzami, jednak postanowili wykorzystać swoje mocne strony podczas tej wyprawy.

W Internecie odnaleźli zbiór danych opisujący cechy grzybów jadalnych i niejadalnych i postanowili wytrenować klasyfikator, którego mogliby użyć podczas grzybobrania. Obliczyli, że ich klasyfikator ma trafność klasyfikacji 92% (na zbiorze trenującym).

Michał był dumny z tak wysokiego wyniku i chciał już przystąpić do przygotowywania zapiekanki z grzybami. Jednak Ania zawahała się (1 grzyb wydawał się jej nieco podejrzany) i postanowiła najpierw zanieść zebrane grzyby do konsultacji do babci, wytrawnej grzybiarki.

Okazało się, że spośród zebranych przez Anię i Michała 18 grzybów, babcia oceniła 16 jako jadalne a 2 grzyby okazały się po analizie babci niejadalne (o dziwo, grzyb, który wydawał się Ani podejrzany, babcia uznała za jadalny). Mimo stosunkowo wysokiej wartości trafności klasyfikacji, Ania i Michał mogli zatruć się grzybami!

Zadanie

Treść (2/2):

a) Twoim zadaniem jest obliczenie miar precyzji (*precision*) i czułości (*recall*) oraz dokładności (*accuracy*) dla podanej poniżej macierzy pomyłek (dla zbioru testowego, zaetykietowanego przez babcię)

True positive (TP): 15	False positive (FP): 2
False negative (FN): 1	True negative (TN): 0

b) Ile grzybów zostało niepoprawnie sklasyfikowanych przez Anię i Michała?

Zadanie

Rozwiązanie:

a)

Precyzja (precision):

$$\frac{TP}{TP + FP} = \frac{15}{15 + 2} \approx 0,88$$

Czułość (recall):

$$\frac{TP}{TP + FN} = \frac{15}{15 + 1} \approx 0,94$$

Dokładność (accuracy):

$$\frac{TP + TN}{TP + TN + FP + FN} = \frac{15}{15 + 0 + 2 + 1} \approx 0,83$$

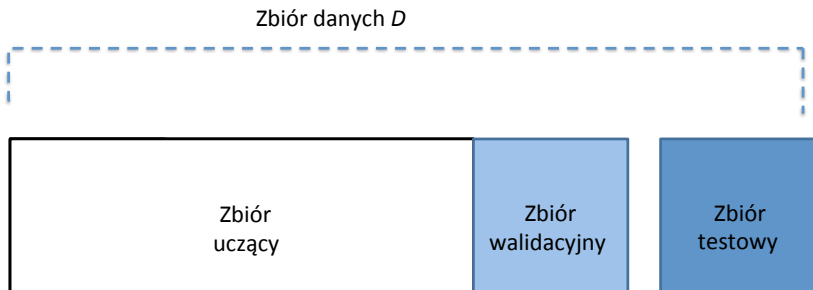
b) Trzy grzyby zostały niepoprawnie sklasyfikowane.

Która miara najlepiej nadaje się do oceny klasyfikatora w tym zadaniu?

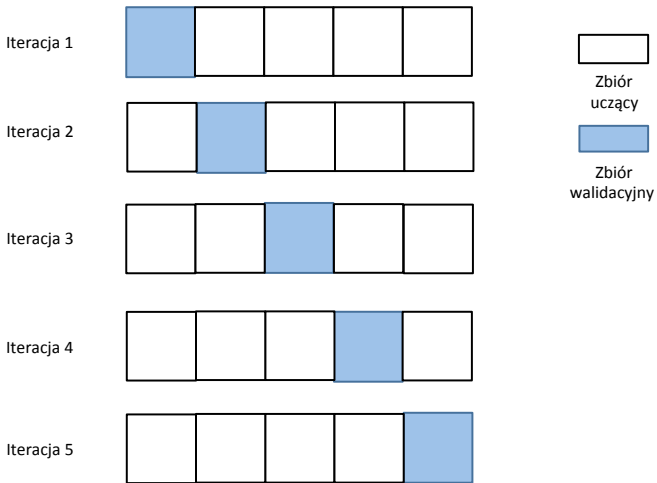
Która miara najlepiej nadaje się do oceny klasyfikatora w tym zadaniu?

Miara precyzji, jeśli chcemy zminimalizować prawdopodobieństwo zatrucia się grzybem, który został błędnie sklasyfikowany jako jadalny. Wyrzucenie jadalnego grzyba może być z naszego punktu widzenia mniej kosztowne niż utrata zdrowia.

Prawidłowy podział zbioru danych

Procedura oceny: walidacja krzyżowa (k -krotna)

Dziękuję za uwagę!